

கடம்பூர் நடுகல் கல்வெட்டு ஓர் ஆய்வு

Kumaravel Ramasamy(கும்ரவேல் இராமசாமி)
Sudhakar Nalliyappan(சுதாகர் நல்லியப்பன்)

ஈரோடு மாவட்டம் சத்தியமங்கலம் வட்டம் கடம்பூர் வனப்பகுதியில் அமைந்துள்ள கிராமம் மயிலம் துர்கம்(மல்லியம்மன் துர்கம்). கடம்பூரில் இருந்து 5 கிமீ தொலைவில்,கடல் மட்டத்திலிருந்து சுமார் 1200மீ உயரத்தில் அமைந்துள்ள கிராமம் இது. கடம்பூரில் வசிக்கும் பாலு ஸ்டூடியோ உரிமையாளர் திரு சின்னராஜ் அவர்கள் கொடுத்த தகவலின் பேரில் இங்குள்ள வனத்தில் (Latitude-11.5822727, Longitude-77.3374716) கந்திட்டையுடன் அமைந்துள்ள பிரம்மாண்டமான வரலாற்று சிறப்புமிக்க நடுகல் கல்வெட்டொன்று கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

நடுகல் எடுப்பதன் தொன்மையும், சமுதாய நிலையும்:

நீண்ட நெடிய தமிழ் சமூகத்தில் தான் சார்ந்த சமூகத்திற்காக போரில் ஈடுபட்டு இறந்துபடும் வீரர்களுக்கு நடுகல் நாட்டுவது இரும்புக்காலத்திலிருந்து பெருங்கற்காலம், சங்ககாலம், வரலாற்றுக்காலம் என 3500 ஆண்டுகளாக தொடர்கின்ற மரபு பண்பாட்டு வழக்கம். இனக்குழுக்கள் உருவாக்கத்தின் தொடக்கத்தில் தங்கள் குழுவைச் சார்ந்தவர்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டியும், தங்களின் ஆதிக்கத்தை நிலை நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டியும் பல்வேறு இனக் குழுக்களிடையே பூசல்கள் ஏற்பட்டன. இப்பூசல்கள் பெரும்பாலும் முதன்மைச் செல்வங்களான ஆநிரைகளைக் கவரும் பொருட்டும் தங்களுக்கான மேய்ச்சல் நிலங்களை கைப்பற்றும் போட்டியிலும் ஏற்பட்டதே என்பதற்கு சங்க இலக்கியங்கள் சான்றுகளைப் பகிர்கின்றன. ஆநிரைக் கவர்தல், பாலநிலத்தில் பெருவழியில் பயணம் செய்பவர்களை தாக்கி செல்வங்களைக் கவரும் "ஆறலைக் கள்வர்" மற்றும் தம் வீரத்தினால் நிலக்கிழமைப் பெறும் வேந்தன் போன்றவர்களின் செயல்களில் வீரத்தை மட்டுமே அறமாக கொண்டு மெச்சும் சங்கப்பாடல்களில் வீரம் மட்டுமே பிரதானமா எடுத்தாளப்பட்டுள்ளதால் இத்தகைய பாடல்களை வீரயுகக்கால பாடல்களாகவும் கொள்ள முடியும்.¹

ஆநிரைகளைக் கவர்தல், மீட்டல் நிகழ்வுகளை தொல்காப்பியம் "ஆகோள்" என சுட்டுகிறது. இதனை மெய்ப்பிக்கும் வகையில் கிமு 4 & 3 நூற்றாண்டை சேர்ந்ததாக கருதப்படும் புலிமான்கோம்பை நடுகல் கல்வெட்டுகளில் தொன்மை தமிழ் எழுத்துப் பொறிப்புகளில் "ஆகோள்" என ஆநிரைப் பூசல் பற்றியக் குறிப்புகள் பயின்று வந்துள்ளன. முல்லை மற்றும் குறிஞ்சித் திணைப்பாடல்களில் நடுகல் வீரர்களே எங்களின் முதன்மை தெய்வம் என அத்திணை வாழ் பெண்டிர் பாடுவதாகவும் பாடற்குறிப்புகள் உள்ளன.² இனக்குழுச் சமுதாயம் மெல்ல மெல்ல அரசருவாக்கத்திற்கு ஆட்படும்போது தலைமை / அரசன் பொருட்டு நாடுகளைக் கவரவும் ஆநிரை, மற்ற செல்வங்களைப் கவரவும் படை நடத்திச் சென்று மாண்ட வீரர்களுக்கும் நடுகல் எடுப்பது சமுதாயப் பணியாக இருந்துள்ளதென்பதை

பல்லவர் கால ஆட்சியில் கிடைத்துள்ள அதிக எண்ணிக்கையிலான நடுகல் கல்வெட்டுகள் உறுதிசெய்கின்றன.³

சோழர் காலத்திற்குப் பின்பான சமூகத்தில் இனக்குழு வாழ்வென்பது முற்றிலும் மறைந்து அனைவரும் சமூக நீரோட்டத்தில் இணைந்ததோடு நிலப்பிரபுத்துவத்தின் காரணமாக வேளாண்மையும் ஊக்குவிக்கப்பட்டது. இடைக்கால பேரரசில் பரந்துபட்ட நிலப்பரப்பில் அதிகாரிகளும், ஒவ்வொரு நாட்டுப் பிரிவுக்கு தண்டநாயக்கர்களும், உள்ளூர் தலைவர்களும் அரசர்களால் நியமிக்கப்பட்டு அதிகாரங்கள் பகிரப்பட்டு ஒரே நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டனர். இக்காலகட்டத்தில் நாட்டின் எல்லைப்புறத்திலும், உள்நாட்டுப்பகுதிகளிலும் சிறுசிறு பூசல்கள் ஏற்படும் போது அந்தந்த பகுதியின் நிர்வாகத்தில் இருப்பவர்கள் அதனை அடக்கும் பொருட்டு பணியை ஏற்று தாங்களாகவே போரில் ஈடுபட்டதை அறியமுடிகிறது. இடைக்கால சமூகத்தில் நிலவிய இந்த முறையில் ஊர் அமைதியை ஏற்படுத்தி இறந்துபடும் வீரர்களுக்கும் தலைவர்களுக்கும் நடுகல் எடுக்கும்போது கல்வெட்டில் அரசனின் மெய்க்கீர்த்தியோடு அவர்களைப் பெருமைப்படுத்தும் வழக்கம் இருந்துள்ளதை சோழர்கள், விஜயநகரப் பேரரசுகள் காலத்தில் கிடைக்கும் நடுகல் கல்வெட்டுகள் சான்றளிக்கின்றன.⁴

கொங்கு நாட்டுப் பகுதியில் விஜயநகர கால நடுகல் கல்வெட்டு:

கொங்கு நாட்டின் எல்லையை விவரிக்கும் பழமை இலக்கிய நூலொன்று வடக்கு எல்லையாக தலைமலையை குறிப்பிடுகிறது.⁵ இந்த மலைத்தொடரில் அமைந்துள்ள கடம்பூர் வனத்தில் கண்டறியப்பட்டுள்ள இந்த நடுகல் கல்வெட்டு விஜயநகர வீரஅரியப்பன்(ஹரிஹரன்) காலத்தில் இப்பகுதியில் ஏற்பட்ட பூசல் நிகழ்வை குறிக்கிறது.

கல்வெட்டு வாசகம்:-

148-செமீ உயரமும், 95-செமீ அகலமும் கொண்ட குத்துகல்லில் இருபத்திரண்டு வரிகளைக் கொண்ட கல்வெட்டு.

“யிதுக்கு அரியப்பன் சிக்க விட்ட
 ப்பதணாயகரும் பருத்தயாரனு/பருக்கயாரனு
 ம் இவன் ஆடின பாகு விட்ட மானிய
 ம் பருத்தியூற் பள காளி மலை கடம்
 பூர் அழித்தவன் கெங்கை கரையில்
 யேழு குரால் பசு கொனவ்வன்.
 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ மன் (னு) மஹா மண்
 டலிகாஸ்வர ஹரி விபாட பா
 சை தப்புவராயர் கண்ட
 வீர அரியப்பன் காலத்து
 தெசவநாயக்கர் மேலே சித்த
 விட்ட மதனெணாயகனும் நாடு
 ம் எடுத்து விட்டு சர்வாதாரி சம்
 வற் ஸரத்து யெடுத்து வந்து
 பூசற் செய்கையில் யிரை
 யூரில் செமிய குலத்து கா
 ட்டி கவுண்டன் மகன்
 சொண்ணப்பன் பாசையாடி
 காளிமலை கடம்பூர் தண்டு
 குடை வலக்காலி கடைய (ய்)

யிதுக்கு பாசையாடி கெ
 வன் கூட குத்திப் பட்டான்”,

நடுகல் கல்வெட்டு வாசகம்:-

“இரையூர் செமிய குலத்து காட்டி
 கவுண்டன் மகன் தேச கவுண்டன்
 தம்பி சொண்ணப்பன்
 ஆடி பாசையெறிகை வில்
 வீரக்கல்லு பண்ணி நடுவிசென்
 தேச கவுண்டனென்”

இறையூர் (கடம்பூர் அருகில் இன்றைக்கு ஏரியூர் என்னும் பெயரில் ஒரு ஊர் உள்ளதால் இறையூர் ஏரியூர் என மருவியிருக்கலாமா என்பது ஆய்வுக்குரியது) பகுதியைச் சேர்ந்த செமிய குலத்து காட்டி கவுண்டன் என்பவனின் மகன் சொண்ணப்பன் அப்பகுதியில் நடந்துள்ள பூசலில் பகைவர்களுடன் மோதியதில் இறந்துள்ளான். தன் தம்பியின் நினைவாக தேசகவுண்டர் / கேசகவுண்டர் கல்லெடுத்து சிறப்பித்துள்ளார்.

விஜயநகர வீராரியப்பன் ஆட்சியில் கொங்கின் ஓடுவாங்க / உடுவாங்க நாட்டு கடம்பூர் வனப்பகுதிக்குட்பட்ட காளிமலை பகுதியில் சர்வதாரி வருசத்தில் தெசவநாயக்கர் என்பாரின் மேல் சித்தவிட்ட மதனநாயக்கர் என்பவர் பூசலில் ஈடுபட்டுள்ளார். அப்பூசலை அடக்கும் பொருட்டு தெசவநாயக்கனின் தம்பி சொண்ணப்பன் படையின் தலைமை ஏற்று சித்தவிட்ட நாயக்கர் உடன் மோதி இறந்துபடுகிறான். தெசவநாயக்கனின் தந்தை காட்டி கவுண்டன் கேட்டுக்கொண்டதற்கு இணங்க தன் தமையனுக்கு நடுகல் எடுத்து சிறப்பு செய்துள்ளார். மேலும் சொண்ணப்பனின் வகையிராவுக்கு காளி மலையை (இன்றைய மயிலம்துர்க்கம்-மலை) பகுதியினை உதிரப்பட்டி மானியமாக தெசவநாயக்கன் வழங்கியுள்ளதையும் இந்த கல்வெட்டு குறிப்பிடுகிறது. இந்த தானத்திற்கு அங்கதம் பண்ணுவோர் கங்கைக்கரையில் ஏழு குரால் பசுவைக் கொன்னவன் பாவத்தை ஏற்பாற்றென்னும் ஓம்படைக்கிளவி வாசகம் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

இக்கல்வெட்டில் பயின்றுவரும் சொல்லாட்சிகள் பாசையாடி, பூசல், வலக்காலி என உள்ளூர் மக்களின் பேச்சு வழக்கில் பயன்படுத்தும் சொற்களே மிகுதியாக காணப்படுகின்றன. சிறுசிறு குழுக்களுக்கிடையேயான சண்டைக் காட்சிகளை பூசல் என செவ்விலக்கிய மரபில் அழைப்பது வழக்கம். இங்கும் அந்த வார்த்தைப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இக்கல்வெட்டில் வரும் அரசன் பெயரான வீர அரியப்பன் சாளுவ வம்சத்தில் ஆட்சிக்கு வந்த முதல் மூன்று ஹரிகரர்களுக்கும் பொருந்தக்கூடிய தமிழ் பெயர்.⁶ இக்கல்வெட்டில் நேரடியான ஆட்சியாண்டோ, சக ஆண்டுக் குறிப்புகளோ காணப்படவில்லை. 'சர்வதாரி' ஆண்டுக் குறிப்பு மற்றும் அரசின் பெயர் மற்றும் எழுத்தமைதியைக் கொண்டும் 1348 மற்றும்

1408 ஆண்டுகளைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு பார்ப்போமானால். முதலாம் ஹரிஹரன் மற்றும் மூன்றாம் ஹரிஹரனின் ஆட்சியாண்டுகள் வருகின்றன. இதில் முதல் ஹரிஹரன் துங்கபத்திரை நதிக்கரையொட்டிய பகுதியில் தலைநகர் அமைத்து வட கர்நாடக மற்றும் கொங்கன், மலபார் கடற்கரை பகுதிகளில் அதிக கவனம் செலுத்தி வந்தவர். மேற்குறித்த கல்வெட்டு அமைந்துள்ள பகுதியில் இவரின் மற்ற கல்வெட்டுகள் ஏதும் இதுவரையில் கிடைத்தில. ஆதலால் மற்றொரு குறிப்பான 1408 ஆம் ஆண்டை எடுத்துப் பார்ப்போம். மூன்றாம் ஹரிஹரனின் கல்வெட்டுகள் மூன்று கொங்கு பகுதியில் கிடைத்துள்ளன. கிபி 1420 ல் சத்தியமங்கலம் வட்டம் காரகப்பாடி கிராமத்தில் கிடைத்த "அழுக்குளி திருவேங்கடமுடையார்" கோவிலுக்கு திருவிடையாட்டம் கொடுத்த கல்வெட்டும்.⁷ விஜய மங்கலத்தில் சக ஆண்டு 1334 என குறிக்கும் கிபி 1412 ஆம் ஆண்டு கல்வெட்டு.⁸ மற்றும் தென் கொங்கு பகுதியிலுள்ள குமரலிங்கத்தில் கிடைத்த மற்றொரு கல்வெட்டையும் கொண்டு பதினைந்தாம் நூற்றாண்டு தொடக்கத்தில் மூன்றாம் ஹரிஹரன் காலத்தில் கொங்கு நாடு முழுமையாக விஜயநகர அரசின் கட்டுப்பாட்டில் வந்திருப்பதை அறிய முடிகிறது. மேலும் விஜயநகர காலத்தில் ஒவ்வொரு நாட்டுப் பகுதிகளையும் நிர்வகிக்க அதிகாரிகளாக நாயக்கர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். இக்கல்வெட்டில் வரும் தேசவநாயக்கரும் அவ்வகையில் நியமிக்கப்பட்ட விஜயநகர ஆட்சியாளரின் நிர்வாக தலைவராக கருதவும் இடமுண்டு. மேற்குறித்த கல்வெட்டு சான்றுகளைக் கொண்டு இந்த நடுகல் கல்வெட்டும் மூன்றாம் ஹரிஹரன் காலத்தியது எனத் துணியவும் வாய்ப்புள்ளது.

விஜயநகரக் காலத்தில் கிடைக்கும் பெரும்பாலான நடுகற்கள் கல்வெட்டுகளன்றி வெறும் சிற்பங்களாகவே தமிழகப் பகுதியில் கிடைத்துள்ளன. கடம்பூர் பகுதியில் கிடைத்துள்ள இந்த நடுகல் கல்வெட்டு பதினாங்கு மற்றும் பதினைந்தாம் நூற்றாண்டிலும் நாடுபிடிக்கும் பொருட்டு பூசல்கள் ஏற்பட்டுள்ளதைக் குறிக்கும் அதே வேளையில், விஜயநகர காலத்திய சமூக தலைவர்களின் தன்னிச்சையான அதிகாரங்கள் மற்றும் உள்ளூர் மக்களின் வழக்காற்றியல் நடைமுறைகளையும் நமக்கு சான்றாக அளிக்கக்கூடிய ஒரு முக்கிய சாசனம் என்பதில் ஐயமில்லை.

மேலும், மூன்றாம் வீரவல்லானுக்கு பிறகான அரசர்களில் கிருஷ்ணதேவராயர் பின்பான அரசர்களின் கல்வெட்டுகளே கொங்கில் பெரும்பாண்மையாக கிடைத்துள்ள சூழலில், சாளுவ மூன்றாம் ஹரிஹரராயரின் பெயரைத் தாங்கிய தமிழ் கல்வெட்டு இந்த நடுகல்லில் கிடைத்திருப்பது வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்த ஒன்றாகும்.

நடுகல்லின் அமைப்பு:

இந்த நடுகல் 137-செமீ உயரமும், 88-செமீ அகலமும் கொண்டுள்ளது. முதல் அடுக்கில் குதிரையின் மீது ஏறி வரும் பகைவனை வீரன் எதிர்கொண்டு தாக்குகிறான். எதிர்கொண்டு தாக்கும் வீரனின் இடதுகையில் கேடயம் மற்றும் வலது கையில் வேல்கம்பும் குதிரையின் மீதேறி வந்துள்ள வீரனின் வலதுகையில் வேல்கம்பும், இடதுகை குதிரையின் லாவத்தை பிடித்திருப்பதைப் போல காட்டியுள்ளனர்.

இடுப்பில் அரையாடையுடன் கை, கால்களில் வீரக்காப்பும் கொண்டு மறவ லட்சணங்களுடன் காணப்படும் இருவருக்கும் முறையே இரண்டு பணிப்பெண்களில் ஒருவர் வெண்கொற்றக்குடையும் மற்றொருவரின் கையில் சாமரமும் உள்ளவாறு காட்சி படுத்தி உள்ளனர். பூசலில் பங்கெடுத்த வீரர்கள் இருவரும் அரசக் குலத்தவர்கள் என்பதை குறிக்கும் விதமாக இதனைக் கருதலாம்.

இரண்டாவது அடுக்கில் உயிரிழந்த வீரனை தேவமகளிர் தேவலோகம் அழைத்துச் செல்லும் காட்சியை வடித்துள்ளனர்.

முன்றாவது அடுக்கில் வீரன் சிவலோகப்பிராப்தம் அடைந்து பத்மாசன நிலையில் சிவலிங்கத்தை வழிபடுவதைப் போலவும், அருகில் நந்தியும் வெண்கொற்றக் குடையுடன் விஜயநகர அரசின் மங்கல இலட்சினையாக கருதப்படும் பிறை சூரியனும் பொறித்துள்ளனர்.

முடிவுரை:

"பரல் உடை மருங்கிற் பதுக்கை சேர்த்தி".⁹

எனத் தொடங்கும் புறநானூற்று பாடலொன்றில் பகைவர்களோடு தீர்த்துடன் சமர் புரிந்து மடிந்து கல்லாகிப்போன வீரர்களுக்கு பதுக்கை சேர்த்தி (கற்களை கொண்டு திட்டை அமைத்தல்), கற்றாழை மரநாரில் செம்பூங்கண்ணி மாலைத் தொடுத்து மயிற்பீலி சூட்டி அவனது பெயரையும் புகழையும் எழுத்தில் வடித்து வழிபட்டனர் என இளம்பொன் வாணிகனார் பாடியிருப்பார். இங்கு கடம்பூர் வனத்தில் உள்ள இந்த நடுகல் சங்க இலக்கியத்தில் சொல்லப்பட்ட மரபின்படி கல்லெடுத்து கல்வெட்டில் அவரது எழுத்தையும், புகழையும் பொறித்து பதுக்கை / கந்திட்டை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நிகழ்வை நோக்குங்கால் சங்கப்பண்பாட்டின் நீட்சி 14 / 15 ஆம் நூற்றாண்டிலும் நீடித்திருந்ததற்கு முக்கிய சான்றாக இந்த நடுகல் அமைகிறது.

துணை நூற்பாட்டியல்:

1. புறநானூறு 35,76,44
2. புறநானூறு 335
3. செங்கம் நடுகற்கள்-நாகசாமி
4. துக்காச்சி நடுகல் கல்வெட்டு
5. கொங்கு தனி பாடல் திரட்டு
6. கொங்கு நாடு-இராமசந்திர செட்டியார்
7. ஆவணம் 18
8. விஜயமங்கலம்-தமிழக தொல்லியல் துறை
9. புறநானூறு 264
10. பாட்டும் தொகையும் தொல்காப்பியமும் தமிழ் சமூக உருவாக்கமும்- ராஜ் கௌதமன்
11. நடுகல் கல்வெட்டுகள்-இரா பூங்குன்றன்
12. கோவை மாவட்ட கல்வெட்டுகள்
13. நன்றி- மதிப்பிற்குரிய மூத்த கல்வெட்டு அறிஞர் இராசகோபால் சுப்பையா
14. நன்றி - முனைவர் இரா.பூங்குன்றன்
15. நன்றி-திரு ஆனந்த் குமார்(CRCHRT) மற்றும் திரு ஜான் பீட்டர் (தாளவாடி வரலாற்று ஆய்வு மையம்)

நன்றி.

14th century hero stone found

It depicts a hero attacking another person on a horse

S.P. SARAVANAN
ERODE

Inscriptions found on a stone along with a hero stone at Malliamman Durgham tribal settlement in Kadambur Hills reveal that the region was under Vijayanagara Empire during the 14th century.

Based on information provided by Chinnaraj, a resident of Kadambur, archaeology enthusiasts Sudhakar Nalliappan and Kumaravel Ramasamy, from Coimbatore, carried out expedition and found two stones in the hamlet.

A stone measures 148 cm in height and 95 cm in width and is inscribed with 22 lines that reveal that Katti Goundan's son Desagoundan or Kesagoundan, had erected the stone in memory of his brother Sonnappan, who died in a battle. During the rule of Vijayanagara Chieftain Veeraayapa, a person, Sithavitta Madhanayaka, had clashed with micro-level administrator Desavanayaka at Uduvanga Naadu, Kadavur Forest at Kalimalai area. Sonnappan, who fought for Desavanayaka, died in the clash in a year named "Sarvadhari".

Desavanayaka gave the mountain land as grant to Katti Goundan and asked him to erect a hero stone for Sonappan. A curse is also inscribed in the stone that any person causing harm to the terms of the grant will attain hell.

Mr. Kumaravel said that Paasaiyadi, Poosal, Valakkali words are inscribed in the stone which are local folk word usages. "Poosal is however used in classical literature also", he said. The king mentioned in the inscription is born in the Saluva clan, who are natives of northern Karnataka. "There is no mention of regional year or Saka year. However, the cyclic year's name is

Inscription on a stone at Malliamman Durgham tribal settlement in Kadambur Hills in Erode district reveal that the area was under Vijayanagara Empire.

mentioned which could either be 1348 CE or 1408 Common Era (C.E.) which are the ruling periods of Harihara I and Harihara III respectively", he added.

Harihara I concentrated mostly on North Karnataka region and there are no other inscriptions of his in the surrounding area of Kongu belt.

There are other inscriptions of Harihara III in the surrounding areas, one at Sathyamangalam and Vijayamangalam belonging to the years 1412 and 1420 respectively. "Hence, the area was under the rule of the Vijayanagaras", he added.

The hero stone is 137 cm height and 88 cm width. It

shows a hero attacking another person on a horse while other man on the horse has a shield, spear and the horse noose in his hand. The men wear anklets and are shown with women serving them with umbrellas and whisks. This may denote their royal status.

In the second frame, the dead man is escorted to the upper worlds by women while in the third frame, the dead hero attains the world of Shiva and is seen worshipping a Shiva Lingam. An umbrella and the insignia of sun are seen.

Senior epigraphist Rajagopal Subbaiah and Dr. Poongundran had confirmed the findings.